

De Heraut

van de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het nadrukken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Zondag 17 Augustus 1913. N°. 1856.

Dit blad wordt geregeld des Vrijdags aan de geabonneerden verzonden. Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE, Abonnements en Advertentie afdeling, aan de ADMINISTRATIE Bureau: Warmoesstraat 96, te Amsterdam.

Inzendingen, die later dan Donderdag 's namiddags te 12 uren worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer tot aanmerking komen.

Abonnementen: franco aan huis, per drie maanden f 1.20, voor België per jaar f 5.30 bij vooruitbetaling, voor het verdere Buitenland en Ned.-Indië per jaar f 6 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f —.18. Abonnements worden aangegrepen door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaren, Postdirecteuren enz. Advertenties: van 1 tot 6 regels f 1.20, voor elke regel meer f —.20. Aanvragen en vermelding van leedogaven f —.12 per regel.

„Bedriegt uwe zielen niet“.

Zoo zegt de HEERE: Bedriegt uwe zielen niet, zeggende: De Chaldeïen zullen zekerlijk van ons wegtrekken; want zij zullen niet wegtrekken. Jeremia 37: 9.

In onze taal spreken we van zelfbedrog, zelfmisleiding, zelfbegoocheling. In de taal van Jeremia komt hier voor ons zelf onze ziel in de plaats. Vandaar zijn zeggen tot zijn Koning, toen de val van Jeruzalem op til was en een ieder aan het Hof bleef volhouden, dat Jehovah de heilige stad nooit in de handen der Heidenen zou overgeven: „Bedriegt uwe zielen niet“. Jeruzalem's val was niet te voorkomen, en het was niets dan zelfmisleiding nog aan het tegendeel zich vast te klemmen. Het einde van de heilige stad was nabij.

Nu zouden wij Jeremia's last ingekleed hebben door te zeggen: „Misleidt, bedriegt u alleen niet langer, er is niets ontkomen aan“, en de profet drukt ditzelve uit door te zeggen: „Bedriegt uwe zielen niet“.

Ge voelt het verschil. In onze taal is de persoon die hier bedriegen zou en die bedrogen zou worden, geheel één; zoals de profet het zegt, wordt daarentegen tusschen ons ik en tusschen onze ziel een onderscheid gemaakt en ons ik wordt ter verantwoordelijkheid geroepen, omdat het onze ziel misleidt.

Onze ziel is, zoals de profet het uitdrukt, een heilig land, dat aan ons ik is toevertrouwd. We zijn voor onze ziel aansprakelijk, we zijn voor wat met onze ziel gebeurt, verantwoordelijk. Op ons rust van Gods wege de dure plicht, om met onze ziel eerlijk om te gaan. Onze ziel heeft een toekomst, onze ziel moet zich vormen en ontwikkelen, ze moet veredeld, ze moet geheiligd worden, en wij zijn het, die hieraan al onze ernst en degelijkheid ten koste hebben te leggen.

Oogtgewild wordt de eenheid van ons zelf met ons innerlijk wezen inniger gevoeld, zoo we zeggen: Bedrieg u niet of iets breder: Bedrieg uzelf niet! maar ieder voelt toch, dat 't de conscientie meer toesprekt, zoo 't heet: Bedriegt uw zielen niet! Dat verschil komt daar van, dat dat we ons maar al te licht inbeelden, met ons zelf te kunnen doen naar 't ons goed dunkt, zonder dat we daarvoor verantwoordelijkheid schuldig zijn. Zóó echter plaatst ge uw ziel niet als een zelfstandig iets, als een ander voorwerp, tegen uw ik over, of ge voelt terstond dat er besef van aansprakelijkheid in u opkomen. Uw ziel heeft tegenover uw ik een eigen recht te doen gelden. Ge moogt niet met uw ziel niet naar willekeur handelen. Uw ziel is als uw kind, waarover ge wel te zeggen hebt, doch waar ge met uw bedrog toch af moet blijven. Wie zijn kind bedriegt doet sonde, en evenzoo nu begint sonde, wie zich schuldig maakt aan het bedriegen van zijn eigen ziel.

Wie zegt: „Bedriegt uzelf niet“, doet niet anders dan iemand waarschuwen voor schade die hij beloopten kon; maar wie zegt: „Bedriegt uwe zielen niet“, maant af van wat sonde voor God zou zijn.

„Bedriegt uzelf niet“ doet meer denken aan een vergissing, zonder dat er opzet om te bedriegen bij in 't spel is. Is er daarentegen sprake van 't „bedriegen van zijn ziel“, dan schuilt hier heel iets anders in. Dan beduidt het, dat uw ziel, aan zich zelf overgelaten, het nooit zou gewaagd hebben, maar dat ze door uw bedrieglijk voorgeven er toe gebracht is.

Uw ziel bedriegen betekent dus, dat ge met voorbedachten rade uw ziel op 't dwaalspoor leidt; dat ge haar de dingen anders voorstelt dan ge zelf weet dat ze werkelijk zijn; en dat nu uw ziel, hierdoor in verwarring gebracht, overgaat tot iets, dat ze uit zich zelf nooit zou gedaan hebben.

De geheele levensopvatting, die in dat laatste zeggen spreekt, is zooveel dieper.

Ze onderstelt, dat er in uw zielsleven een aandrift van nature is, die, onder het zegel der gemeene gratie, u aanstonds een zedelijk gevaar, dat dreigt, merken laat, en er u tegen wapent; maar ze onderstelt ook, dat uw ik invloed op uw ziel uitoefent, en dat deze invloed nu van tweeërlei aard kan zijn; of een invloed om aan uw ziel tegen wat verkeerd is nog scherper wapen in handen te geven, oftewel, om het oog uwer ziel voor het dreigend gevaar te sluiten.

Wat laatste nu, dat is 't bedriegen van onze ziel, door haar een onware voorstelling in te prenten, om haar lust of begeerte in onheiligen zin te prikkelen, en zoo den tegenstand van uw ziel te overwinnen, en

ze te brengen tot meegaan in wat ze eerst weerstand.

Ge maakt aan uw ziel iets diets. Ge misleidt haar door een onware voorspelling. Ge brengt een betere stem in haar tot zwijgen. Het verzet van uw ziel hinderde u. Uw ziel wilde met u ik niet mee. En nu overwint ge dien tegenstand door — het harde woord mag hier niet gespaard worden — door uw eigen ziel moedwillig en opzettelijk te bedriegen.

Zoo is er van een: „vergis u niet“, geen sprake meer. Het wordt nu een zonde aan uw eigen ziel gepleegd. En aanstonds voelt ge nu, hoe op al zulk bedriegen van uw eigen ziel Gods heilig misnoegen rusten moet.

Niet ernstig genoeg kunt ge dan ook tegen de vanzelf in u opkomende neiging om uw ziel te bedriegen, op uw hoede zijn. Zie toch wel in, dat de verleiding ertoe zich elk oogenblik aan u voordoet. Het leven vraagt van u, telkens en telkens weer, om een beslissing, om dit te doen, of dat te laten, het kus of 't zoo aan leggen. Allerlei verleiding speelt om u heen. En vooral in jongere jaren is vastheid van tred en gang het deel van nog zoo weinigen.

In zulke oogenblikken aanzelen we dan even. Allerlei inspraak, allerlei neiging, allerlei lust werkt in ons. Dan kiezen we. Onze begeerte wil 't zoo, en we geven toe. En komt er dan allerlei bedenking uit onze ziel op. Een stil roepen daarin: „Doe 't niet, denk er niet aan, zie er van af“, dan gaat ons ik daartegen in, dan geeft ons ik aan onze ziel een andere voorstelling, dan poogt ons ik dat zielsverzet tot zwijgen te brengen. En lukt dit, dan wordt de ziel bedrogen, en geeft ze toe en gaat mee; en wóó geven we het dan aan de onheilige begeerte gewoont.

Een dagelijksch gebeuren om ons heen. Ken u zelf en zeg het voor God aan uw ziel, hoe vaak 't u is overkomen.

Vergeet 't toch niet. Uw ik is de uiting van uw persoon in elk gegeven oogenblik, uw ziel is uw bestendig wezen, dat door nood en dood heen blijft.

Verzwak dan uw ziel niet, doof nooit één enkel vonksken van heilig vuur in uw ziel uit. Laat uw ziel niet door den haris tocht van uw ik, maar eeniglijk door de inspiratie van uw Heiland bewerken.

Het is God die ons de ziele gemaakt heeft, zij blijve den Heere ten offer gewijd. Ga met uw eigen ziel in waarheid om, en misleid, bedrieg de ziel, die God u toevertrouwde, nooit.

DR. A. K.

Voor Kootwijks Scholen.

In hartelijken dank ontvangen, van den heer H. Rollman te Bodegraven f 5.

Da. J. H. HOUTZAGERS, Voorzitter.

Kootwijk.

Uit de Pers.

In de Amsterdamse Kerkbode komt een artikel voor onder den titel: De Openbare School, dat hier een plaats geven:

Na de Grondwetsherziening van 1848 werd langzamerhand bij velen het besef levendig, dat een andere regeling van de Wet op het Lager Onderwijs noodzakelijk was. Terrecht gevoelde men de behoefte aan degelijk onderwijs, waardoor de algemeene ontwikkeling van het volk zou toenemen.

Velen verwachtten zelfs, dat de school in staat zou zijn, niet alleen onkunde en achterlijkheid te verbanen, maar dat zij door haar invloed eene algemeene verbetering der zeden zou te weeg brengen.

Waar scholen gebouwd werden, zou men de gevangenen kunnen afbreken.

En bovendien moest de school de onverdraagzaamheid bestrijden.

Er waren in Nederland Protestanten, Rooms-Katholieken, Joden.

Op vele scholen werd nog gebeden en in den Bijbel gelezen; in andere hing nog een kruis aan den wand; weinigen, dat was verkeerd.

Wat werkte de onverdraagzaamheid in de hand. En daarom: geen godsdienst meer in de school! Wel allerlei nuttige kundigheden.

Wel maatschappelijke en... christelijke dengden. Maar dat christelijke moest dan ook weeten, dat het niemand aanstoot gaf; zelfs den Jood niet.

Dat moest een Christendom zijn boven geloofsverdeelheid.

Al het kenmerkende moest er uit weg! Geen Bijbel, geen gebed, geen catechismus meer! Dan was er in die school plaats voor ieder.

Voor den Protestant, voor den Roomsche, voor den Jood, voor den ongelovige zelfs.

Daar was plaats voor den warmsten vaderlander en voor hen bij wie de liefde voor het vaderland volkomen afstierf was.

Dat behoefde immers niet. De schatkist van den Staat zou voor haar geopend worden; uit de Gemeentekas zou het ontbrekende met milde hand worden bijgepast.

De belastingbetalers waren er immers om de kassen aan te vullen.

Allen zouden er aan betalen. En zoo is men aan het werk gegaan.

In 1857 is de neutrale school gekomen, schoon een groot deel van ons volk van die neutraliteit niet gedienst was.

Die dwarsen moesten dan maar hun eigen scholen stichten; zij hadden er de vrijheid toe, mits ze er voor in hun eigen beurs tasten.

En, toen de neutrale school naar den zin harer bewonderaars nog niet snel genoeg doorwerkte, moest een nieuwe schoolwet komen.

Dat geschiedde in 1878.

Die wet moest de openbare school er geheel bovenop helpen en de bijzondere verlichten.

Als er dan waren, die geen neutraal onderwijs voor hun kroost begeerden, moesten zij maar gedwongen worden. De minderheden moesten dan maar onderdukt worden.

Een storm van verontwaardiging stak in het gansche land op bij hen, die christelijk onderwijs voor hun kroost begeerden.

Van protestantische zoowel als van roomsche zijde maakte men zich op om een reus-petitie op touw te zetten, ten einde die heillooze wet te weren.

Want men vreesde, dat als zij bekrachtigd werd, dit de ondergang van het bijzonder onderwijs zou zijn.

Dan toch zouden de bezwaren, aan het oprichten van bijzondere scholen verboden, zoo groot worden, dat het in het vervolg bijna onmogelijk zou zijn nieuwe scholen te stichten.

De lasten om ze te onderhouden, toch reeds schier niet te dragen, zouden dan zoo drukkend worden, dat men de vrije scholen op vele plaatsen zou moeten sluiten.

De actie gaf aanleiding tot het Volkspetitionnement.

Den 17en Augustus werd dit op Het Loo aan den Koning overhandigd, die het in ontvangst nam met de benigting dat de bewaren tegen de wet geopperd in overweging zouden genomen worden.

Het protest van 30000 Protestanten en 16000 Rooms-Katholieken mocht niet baten; de Schoolwet-Kapjele kwam in het Staatsblad.

En zoo groeide en bloeide de neutrale school. Zoo werd ons land overdekt met prachtige, ruime scholen, waarin bekwaame onderwijzers neutraal onderwijs gaven.

En thans wordt in ons gansche vaderland volgend openbaar onderwijs gegeven.

Zelfs waar men er niet van goddiens was, is het met kunst- en vliegwerk in stand gehouden.

In die scholen wordt de jeugd onderwezen in alle nuttige kundigheden en in alle maatschappelijke en christelijke deugden; maar de Godsdienst, maar het ware Christendom blijft er buiten.

Daar wordt onderwijs gegeven in het lezen. En de boeken, er gebruikt, munten uit door vorm en inhoud. 't Is een lust er een blik in te slaan; de bekwaamste paedagogen hebben ze geschreven in den justen kindertoon en de talrijke, schoone illustraties maken ze nog aantrekkelijker.

Maar, wat er in gemist wordt, is de geest van het Christendom.

Geen gebed vóór den maaltijd; geen neerknielen aan ouders schoot vóór men zich ter ruste begeeft, om op kinderlijke wijze 's Heeren bewaring voor den nacht in te roepen; geen heiliging van den rustdag; die gewoonlijk nog slechts als een dag van uitspanning vermeld wordt.

De kinderen, waarvan men in die boekjes leest, gaan op Zondag naar het bosch of naar den theetuin en ontmoeten dan soms nog wel menschen in hun Zondagpak, die naar de kerk gaan.

Daar wordt onderwezen geschiedenis des vaderlands; maar van Gods vinger in de historie moet gewogen.

De tijd is zelfs niet verre meer, dat over Nederlands geschied verleden niet meer gesproken mag worden; want... de tijden gaan vooruit; het begrip vaderlandsliefde begint verouderd te heeten.

Straks zal het spreken over de heldendaden van het voorgelicht als gevaarlijk voor den gang der beschaving moeten geweerd worden.

Leger en vloot worden dan als overblijfselen uit barbaarsche ouderheid beschouwd.

Daar wordt onderwezen kennis der natuur. Men leert er het kind het schoone en heilige en grootheid in de natuur bewonderen. Maar men spreekt er niet van den Schepper, wiens almacht en wijsheid in de natuur zou uitblijven. Men brengt het kind tot bewondering van de natuur, maar niet tot aanbidding van den Schepper.

Daarover moet in de openbare school gewogen worden om het gevaar van andersdenkenden niet te kweten.

Zoo heeft men daar gewerkt in de laatste veertig jaren.

En welke vruchten heeft dat opgeleverd? Dat er in Nederland een geslacht is opgestaan, dat vervreemd is van God en zijn Woord; een geslacht, dat slechts oog heeft voor het stofelijke.

Eene vrucht der openbare school is, dat er in Nederland honderdduizenden zijn, die met allen Godsdienst gebroken hebben en die er openlijk voor uitkomen: „Wij gelooven niets meer“.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Eene vrucht der openbare school is, dat een groot deel van ons volk zijn geluk zoekt uitsluitend in de dingen dezer wereld, en daarom worstelt met alle macht, ten einde daar zooveel mogelijk van te verkrijgen; duizenden, die geheel opgaan in den klasserij, waardoor zij er ook eens boven op hopen te komen om dan te kunnen plukken met beide handen van de schatten, die de wereld biedt en die thans in 't bezit van slechts enkelen zijn.

Officiële Berichten.

Classis Dordrecht.

Niet 4, maar 11 September a.s. zal D.V. deze classis vergaderen op gewonen tijd en plaats. Sinking voor het agendum worden voor 28 Augustus ingewacht door de roepende kerk van Pottershoek.

Namens haar,

A. VOOGEL, voorz.

A. WILDEMAN, scriba.

Kort verslag der classische vergadering, gehouden te Zwolle, op 7 Aug. 1913.

1. De vergadering wordt geopend door Ds. W. H. Gispens met gebed, na het zingen van Ps. 103: 2 en het lezen van Hosea 14.

2. In het moderamen nemen zitting Ds. W. H. Gispens als praeses, Ds. F. Bruijsma als scriba en Ds. J. Tolon als assessor.

3. DD. Westerbeek van Eerten en van Diemen zien de credentiebrieven za. Al de kerken zijn vertegenwoordigd. Van een vacante kerk is echter één onderling afgevaardigde afwezig, zonder opgave van redenen. Er is één instructie.

4. De notulen worden voorgelezen en goedgekeurd.

5. Dr. J. Hanis brengt rapport uit van de 11. gehouden particuliere synode van Overijssel. Er blijkt uit, dat enkele kerken in gebreke bleven, te collecteren voor hulpbehoovende kerken. Naar aanleiding daarvan wordt meegedeeld, dat de kerk van Steenwijk A thans in dit opzicht hare verplichtingen heeft vervuld.